

מגיפה פשטה השבוע בישראל, ושמה — אקסודוס. כמעט כל אורח שני היה או היו מועמד לתפקיד בסרט הגדול, או שכבר צורף להמון הניצבים הישראליים ששתתפו בסרט. התפקידים מתחלקים, לפי דרגת חשיבותם, לאלה המופיעים בסרט מבלי להוציא הגה מפייהם תמורת 50 ל"י ליום, ואלה האומרים משפטים בודדים, תמורת 100 ל"י ליום הסרטה. בתפקיד הגדול ביותר זכתה שחקנית הבימה הצעירה, **דליה פרידלנדר** **אשרוב**, שתאמר כחמישה משפטים. כאשר נתקבלה לזה לאיוון אצל במאי הסרט, **אוזטו פרמינגר**, סיפרה בין השאר כי היתה בלונדון. "האם שיחקת שם?" שאל פרמינגר. "כמעט והופעתי בתפקיד אנה פראנק", השיבה דליה בצניעות. "אין דבר", ניחם אותה פרמינגר, "כמעט, זה יותר טוב משבכלל לא!". . . גם שחקן תיאטרון זוטא, **מאיר ינאי**, זכה לתפקיד ניצב ב"סרט. כאשר שאלוהו חבריו בהערצה כיצד זכה בתפקיד, השיב: "לקחתי סדון, באתי לפרמינגר ואמרתי לו: תעשה מבחן בד. פרמינגר ניסה את הבד ואמר שהסדון עשוי מבד מצוין, ולקח אותי". . . פחות נלהב היה **שמוליק סגל**, שחקן הבימה שקיבל תפקיד (שלושה משפטים) כבעל חנות ממתקים. התנצל שמוליק על שהוא מופיע כסטיסטיס: "אני לא עושה את זה בשביל הכסף, פשוט רציתי לנסות מה זה קולנוע. ואם לנסות, או מוטב עם פרמינגר מאשר עם סרטי גבע". . . אחת שלא תופיע כנראה בסרט היא הקוסמטיקאית **עליזה עזרשי**. כשנשאלה מדוע אינה עדיין בצאת השחקנים, השיבה: "קראתי את הספר, הוא לא מוצא חן בעיני". . . גם עורך-הדין ה"חפאי **יעקב גיר**, יועצה המשפטי של מועצת הפועלי חפה, הותקה בקדחת אקסודוס. גיל, צעיר וגינני, הלך לתומו ברחוב, כאשר ניגש אליו מגלה-כשרונות ותקף אותו: "אתה תהיה הבלש האנגלי ממבט ראשון ראיתי שאין כמות מתאים לתפקיד זה. תעשה עסק טוב ולא תתחרט!" עברו דקות מספר, עד שהבין גיל במה המדובר. לבסוף התחמק בתירוץ: "אני עורך-דין, ולהופיע ב"סרט אינו הולם את מקצועי ואת מעמדי בחברה". . . **יואן** (שלוש פנים לחוה) **וודורר**, הכוכבת הוולגריית החדשה, ש"הגילה לישראל יחד עם בעלה **פול ניומן**, שיכנח כארי בן-נענען באקסודוס, נשאלה כיצד אין היא חוששת לטלטל את ילדה בת 11 החודשים בסניעותיה, השיבה: "יש לה אתו דם צועני שזורם בעורקיו. אנחנו לא צוענים שום דבר. כל מה שאנחנו לוקחים עמנו, פרט לבגדים, הם מכשירי התספירה שלי והטייפ-רקורדר של פול".

בוכבת ג'ואן וודורר כלי-תספירה לצוענים

ליים שלנו דומה, הסביר הסטודנט, "ואנו משתמשים באותם החומרים; מדוע לא נוכל ללמוד זה מזה?". . . עתון הגברים האמריקאי נינט, המפרסם מדי חודש את תמונותיהן של נערות-זוהר אלמוניות בלבוש חוה, מתאר בגיליונו האחרון כי פירסום צילומי העירום של **זיוה שפיר רודן** הוא שי-העלה אותה בשלבי סולם ההצלחה. הירחון, המונה שורה שלמה של שחקניות צעירות, שזכו לאחרונה בפירסום, אחרי שהופיעו חשופות מעל דפיו, קובע כי זיוה שפיר, שי-תמונות העירום שלה פורסמו בעתון זה, הבולטת והחשובה ביניהן. . . בראיון של ביניה בן חצי שעה, שפורסם בימים אלה ב"ניו יורק", נשאל השחקנית הישראלית **תיאודור בינק** שאלה נוקבות: "כיצד תסביר את העובדה, שלמרות היותך יהודי, אין אתה שומר מצוות, ולמרות היותך ישראלית, אתה נושא דרכון בריטי וחי באמריקה?" בינק לא התבלבל: "אני חש רצון להזדהות עם היהודים, אך לא דחקא בבית-הכנסת". אשר לדרכון הבריטי: "כל תושבי ארץ-ישראל נשא דרכונים כאלה, והוא פשוט לא החליף אותו. זה הכל. אין לזה כל קשר למה שהוא חש בליבו כלפי ישראל. כאשר נשאל למי הוא חייב נאמנות, השיב: "אני חייב נאמנות לעולם המערבי; כאן אני עובד וחי ולא רק משלם מיסים". ומה דעתו על הנשים בהוליווד? "מה, יש נשים בהוליווד?". . . שחקנית התיאטרון הקאמרי **גילה אל-מגור** עומדת לצאת במחצית החודש הבא לגרמניה. היא הוזמנה לשם על-ידי רפאל נוסבאום, מפקד הסרט חולות לוהטים. יחד עמה יש לגרמניה גם השחקן **הרל נאמן**, המופיע אף הוא בסרט זה. למרות שגילה הופיעה בחולות לוהטים בשתי סצינות בלבד, ותפקידה היה משני, היא חיברה כנראה לשחקנית שתתרום סיבוב באירופה כדי לפרסם את הסרט.

כלב מפלסטיק לבן. . . **משה** ("מישקה") **לוי**, שהתמנה כקצין העתונות של קרקס ורשה בישראל, הוא בעל זכות-קדימה לתפקיד זה: אביו הופיע כמרים-משקלות ברקס זה, לפני מלחמת העולם השנייה. . . סיפור קצת ישן, אבל בכל זאת מעניין: בהצגה האחרונה של **דזיגאן ושומכר**, לפני התפרקות השותפות, הופיע מאחורי הקלעים צלם, שביקש לצלם את הווג, בפעם האחרונה יחד. אמר לו שמואל שומכר: "תבוא בהפסקה". הלך הצלם, ישב בשורה הראשונה ותוך כדי הצגה צילם את הווג על הבמה, בעזרת הפלאש שלו. הדבר הרי גיו את שומכר מאוד והוא גער בו מעל הבמה: "מה אתה מצלם שם, אתה מקלקל לי את כל הבדיחות!" הקהל פרץ בצחוק למשמע ההערה, בחשבו שהיא חלק מהתכנית. . . "ח"כ מפא"י **אשר חסין**, שהוא גם יושב-ראש התאחדות עולי צפון אפריקה בישראל, ניצל פגישה עם עולי צפון-אפריקה, באוכרה לחללי אנאדיר, כדי להשמיע באוזני ניהם פרשנות על מגילת אתר. אמר חסין: "למה תלו את המן ואת מרדכי הרכיבו על סוס? זה בטח מפני שמרדכי היה מפא"יניק, והמן חבר מק"י".

ערך הערום

מפלגת המן

חג פורים היה השנה חג שמחת ליל ל"א לישראלים. גם עובדי הגבריריות הזרות בישראל הרבו להתנג את החג כדת וכדון, ובתחפושות. במסיבה שנערכה על-ידי עובדי הגבריריות הבריטיות, בה נוכחו **ברוך יודל ברי**, מיופיה-הכח האוסטרלי בישראל, ו**ביל אנטוני**, נספה התרבות והעתונות של גבריריות ארצות-הברית, הופיעו כמעט כל הנוכחים בתחפושת אחידה — של בדואים. התברר כי ערב פורים ירדו כמעט כולם לעיר העתיקה בירושלים, רכשו שם תלבשות ערביות. . . גם בניו של הגבריר ארצות-הברית בישראל, **אוגרין ריד**, התחפשו השנה. בעוד שאחד מהם התחפש לקאובי אמריקאי, התחפש השני לטוטר ישראלי. . . בסוף מסע העלילתי וזאת בתל-אביב, צעדו השנה שני גברים מחופשים לבקבוקי בירה ענקיים, כאשר ניגש אחד מכתבי היומנים לראינים ושאל לשמותיהם, הציגו את עצמם **כרם גוטסמן** ו**אליעזר זורבין**. הידיעה, בצורך השמות, כבר עמדה להופיע בעתון, כאשר התברר לעורך היללה כי הי-שמות הם של מנהל המכירות של חברת הבירה נשר ושל בעל סוכנות הפרסום דף. ברוב האחרון הציג את השמות. . . פרסומאי אחר, **אמנון אריאלי**, היה עסוק אותה שעה בעניין אחר. אחרי שהעלוט הזה (1170) פירסם סיפור על אבדן כלבו של בנו בן ה-10, קיבל השבוע איראלי האב מכתב מניסן פרדו, סטודנט ישראלי מסאן-דיאגו, קלפורניה, שהודיע לו: "כרוב ה"סטודנטים הישראליים שהודיע בהול, הנני נמנה על קוראיו הקבועים של העולם הזה. השבוע, כרגיל, הגיע אלי העתון ובו כתבה על אבדן כלבו האהוב של בןך אורי". בצורך מכתב שלח סדרו לילה, כמתנת ניומנים,

הנזרה החמישית

יוסף ("פפו") מילוא נסע במונית לירושלים. בשידור הרדיו שמע בעת הנסיעה, היה נדמה לפפו כי הוא שומע את קולה של ריקה זראי. בהגיעו לירושלים מיהר הבמאי לקול זראי: "מה, ריקה זראי חזרה ארצה?" שאל. רק אז התברר לו שהקול היה קולה של השדרנית רבקה מיכאלי, שהתפרסמה בעיקר כמגישת הכניות כבקשתן ל-שירים, ושחיקתה הפעם בשידור חי את קולה של ריקה זראי, בצד חיקוי קולן של דליזה ויונה עטרי. בו במקום החליט פפו, מבלי לראות את רבקה, שהיא הצעירה הדרושה לו.

כי מזה כמה שבועות חיפש מילוא ובחן עשרות שחקניות וזמרות. הן היו דרושות לו כדי להרכיב חמישה של בנות, שתופיעו במועדון-התיאטרון החדש בחיפה. המועדון, שיפתח בראשית החודש הבא, שייך לבעלי מועדון התיאטרון התל-אביבי, בשותפות עם עיריית חיפה. למרות שרהוטו יהיה זהה עם ריהוט אחיו התל-אביבי — רהוט עץ שרוף שנעשה בידי חוה הגדיש — יהיה זה המשוכלל במועדוני-הלילה בישראל.

הוא ישכון במרתף בית-העם, שנבנה בתכונת אולם התיאטרון הקאמרי החדש בתל-אביב, לא קיפה גם את מרתפו. רוחבה של במת המועדון (ששה וחצי מטר) הוא כרוחב במות התיאטרונים הגדולים בישראל. הוא מצויד בחורי-הבלבשה, מקלחות ראש, חדר-איפור, כמו תיאטרון מודרני מושלם.

גם **משורר קבוע**, מועדון התיאטרון החיפאי, שנועד להפסיק את נהירת החיפאים למקומות הבידור התל-אביביים, יהיה יותר בעל אופי של קאברט ספרותי. יופיעו בו צמד זמרים, להקת פנטומימה של סמי מולכו, וחמישית בנות שתמלא את מקום רבעיית המועדון התל-אביבית. משורר ה"מועדון הקבוע יהיה יעקב אורלנד.

ארבע מתוך חמש הבנות שחיפש מילוא נמצאו לבסוף. היו אלה הפנטומימאית מיה זוי חחורה מפאריז, אסנת שדה (ראה נזרת השבוע), מרגלית אנקורי וגאולה נוגי. רק לגבי רבישתה של רבקה מיכאלי התעוררו קשיים. מנהל קול ישראל צבי זינדר, סירב להעניק לה חופשה, דרש שתתפטר אם ברצונה להופיע במועדון. רבקה, שההבטחת על ההעלאה בדרגה מצד זינדר קסמו לה, הודיעה תחילה, שבוע החליטה הקריינית סופית: לבחור בקריירה של בדרנית, להגיש את התפטרותה לקול ישראל.

מאחורי הקלעים

חתול בפראק

למנהגי "בצל ירוק", העומד להציג בקרוב את הצגת-הכוכבה של חתול בשם, יש כבר תכנית להצגת-גאלה סנסציונית. הם חושבים לערוך הצגה מיוחדת, אליה יבואו רק בעלי חתולים, בלחית תחילתה. הבטיח מנהל בצל-ירוק, אברהם דשא: "כל מי שיבוא עם חתול, יקבל הנחה. במקום מחיר של שתי לירות לכרטיס הוא ישלם שתיים וחצי בלבד, בשבילו ובשביל החתול. . . **ברקס הורשאי** נולדו השבוע במול טוב שלוש נורים ללאת הלבואות שהותלס לקראת שמותיהם: ירושלים, ורשה וצברת. מה שלא פורסם הוא, ש'אבי גורי האריות הוא אריה אלים בשם בריה. השם ניתן לו כיוון שנרכש בעת ביי-הוד הקרקס בברית-המועצות, בתקופה בה הודח מפקד המשטרה החשאית לברנטי ברייה. . . **סרפ ישראלי חדש** עומד על הפרק. הסרט הם היו עשרה יוסרס על-ידי ברוך (עיר האהלים) דינר, ויהיה מבוסס על יומנים מעובדים של הבילויים. בתפקיד הנשי הראשי תופיע שחקנית אהל עזירה נינט דינר, שאין כל קירבת משפחה בינה לבין במאי הסרט. . . **תיאטרון "הבימה"** יבוי להפוך בקרוב תיאטרון של סרטים. יבן פחות מחמשה משחקני מופיעים כיום בתפקיד נטיל-עוקץ זה. יוסי בנאי ואברהם ניניו מופיעים בתפקיד זה במיזם הברית הזקנה, ואילו שמואל רודני סקי, שמוליק סגל וישראל רובינצ'יק יגלמו תפקידי סרטים באגדת שלושה וארבעה. . . **באחת מהופעותיו** של הילד-הזמר ה"פראי חזליטו, שנמץ לפתע קול צעקע מי-אחורי הקלעים. הצעקה נפלטה מפיו של מנגן הגיטרה הספרדי, המלחה את חזליטו בהופעותיו. חזליטו, שכעס על שהגן זיפה טון בעת הליחית, פרע ממנו את החשבון מאחורי הקלעים, על-ידי בעיטה באחוריים.

פסוקי השבוע

- **ראשי-המשלה דויד בן-גוריון**, בצאתו מפגישתו עם הקאנצלר לר מערב-גרמני, הדי"ר קונרד אדנאואר: "גו, עכשיו תנועת החרות תהיה מאושרת".
- **ראש מערכת "הבוקר"** **נבריא צפרוני**, בצטטו שיחה ששמע, עם הבאת אורנו של זלמן שניאור לישראל: "שמעת, הביאו את אורנו של המשורר". כן, ומה עם שאר הרהיטים?".
- **המשורר אורי צבי גרינברג**, בטקס קבלתו את מילגת דויד בן-גוריון: "לא הייתי אף פעם משורר-חצר, אלא משורר חצר-מלכות-ישראל".
- **חבר מועצת עיריית תל-אביב אליעזר שכטר**, בתשובה לנאום חיים לבנון, בדיון על תקציב העירייה: "יש להתפלא על אדם נבון כלבנון, שבחר לו כמקצוע נוסף את הנבואה, שאחרי חורבן בית-המקדש נמסרה לאו דחקא לאנשים נבונים".
- **אחמד עותמאן**, המסתנן המצרי הידוע בכינוי "העתונאי", בעת דעות במשפט, בו הוא נאשם ברצח סוהר ככלא שאטה: "ראיתי את הקצין ויילר, רצתי אליו ודחפתי אותו. לפני שהמשיחתי, ביקשתי את סליחתו, על שאני נאלץ לדחפו".